

Udskrift af Arbejdsrettens dom af 5. oktober 2016

I sag nr.: AR2015.0285

Dansk Arbejdsgiverforening
for
DI Overenskomst I
for
Designmuseum Danmark
(advokat Søren Møller Rasmussen)

mod

Landsorganisationen i Danmark
for
Fagligt Fælles Forbund
for
3F København
(advokat Jesper Schäfer Munk)

Dommere: Poul F. Hansen, Erik Kjærgaard, Asger Tue Pedersen, Thomas Rønnow, Thomas Rørdam (retsformand) Nicolai Westergaard og Mads Øland.

Påstande

Klager har nedlagt påstand om, at 3F København skal anerkende, at 3F Københavns 2. konfliktvarsel af 9. april 2015 er ulovligt og skal trækkes tilbage. Over for indklagedes bodspåstand har klager nedlagt påstand om frifindelse.

Indklagede har nedlagt påstand om frifindelse over for klagers påstand vedrørende konfliktvarslet og har endvidere påstået DI Overenskomst I tilpligtet til Fagligt Fælles Forbund at betale en efter Arbejdsrettens skøn fastsat bod.

Retsgrundlag

Hovedaftalens § 2, stk. 6, er sålydende:

”Under arbejdskonflikt mellem parterne i nærværende overenskomst eller deres medlemmer og udenforstående arbejdstager- eller arbejdsgiverorganisationer eller virksomheder må støtte til den udenforstående ikke ydes af nogen ved denne overenskomst forpligtet part. Som udenforstående betragtes ikke den organisation eller virksomhed, der indmelder sig i en af hovedorganisationerne eller i en under disse organiseret forening, idet det dog er en forudsætning, at der ikke inden indmeldelsen er etableret arbejdsstandsning, eller at sådan ikke efter forgæves forhandling er klart bebudet.”

Bestemmelsen fik sin nuværende udformning ved indgåelsen af Hovedaftalen af 18. november 1960. Der var under udvalgsdrøftelserne mellem Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening enighed om, at nægtelse af forhandling eller manglende svar fra arbejdsgiveren på begæring om forhandling måtte betragtes som sidestillet med forgæves forhandlinger, jf. Allan Rise: Arbejdsmarkedets nye grundlov (1962) s. 30.

Sagsfremstilling

Ved mail af 25. oktober 2013 rettede Tina Høegh Nielsen, 3F København, henvendelse til Poul-Erik Mortensen, Designmuseum Danmark, og anmodede om et møde. Tina Høegh Nielsen begrundede sin henvendelse med, at det under tidligere samtaler mellem hende og Poul-Erik Mortensen stod klart, at der kunne være grundlag for at afklare, hvilke vilkår der var gældende for de ansatte på Designmuseum Danmark, og at det ville være godt for alle parter – ikke mindst de ansatte – at der var overensstemmelse i opfattelsen af, hvad der var gældende. Tina Høegh Nielsen foreslog mødedatoer i november.

Ved mail af 6. november 2013 rykkede Tina Høegh Nielsen Poul-Erik Mortensen for svar.

Ved mail af 7. november 2013 svarede Poul-Erik Mortensen, at Designmuseum Danmark gerne deltog i et møde med 3F. Han bad samtidig om inden mødet at få sendt ”dagsorden/punkter som 3F ønsker at drøfte, herunder baggrunden for at 3F ønsker en drøftelse”. Poul-Erik Mortensen anførte endvidere, at Designmuseum Danmark var af den opfattelse, at man fulgte gældende overenskomst under hensyn til de særlige driftsmæssige forhold, der eksisterede på Designmuseum Danmark, og at museets rengøringsopgaver blev løst på baggrund af rengøringsprogram 5 3 1 med tilhørende instruktion i henhold til opmåling foretaget af 3F i 2009.

Ved mail af 21. november 2013 skrev Tina Høegh Nielsen følgende til Poul-Erik Mortensen:

”Til vores kommende møde vil jeg her komme med vores ønsker til drøftelse.

Det er på baggrund af henvendelser fra flere af Jeres ansatte, at vi ønsker tilstræbt et bedre aftalegrundlag, end det er tilfældet dags dato. Det er også nødvendigt at vi har en fælles opfattelse af hvad der er gældende af regler/aftaler mellem jer og de ansatte.

Personalegrupperne har til stadighed fået flere opgaver, af forskellig art, tilsynsopgaverne er selvfølgelig ikke helt borte, men det er vores opfattelse, gennem drøftelse af lidt frustrerede medl. ansat hos Jeres organisation, at det ville være en klar fordel at få bragt mere sammenhold og følelsen ejerskab ind i Jeres hverdag.

Dette tænkes gjort med at samle alle under en aftale, enten organisationsaftalen for Lager-Handelsarbejdere i Hovedstaden. Eller efter en tiltrædelsesaftale til organisationsaftale for rengøringsassistenter og specialarbejdere og visse erhvervsuddannet med fl. i staten.

[...]

Ved mail af 23. januar 2014 fra Tina Høegh Nielsen til Poul-Erik Mortensen foreslog Tina Høegh, at de mødtes den 13. februar 2014.

Poul-Erik Mortensen svarede ved mail af 28. januar 2014:

”Som tidligere nævnt så deltager museet gerne i et møde med 3F.

Inden mødetidspunkt fastsættes bedes du fremsende dagsorden/punkter som 3F ønsker at drøfte, herunder baggrunden for at 3F ønsker en drøftelse. Yderligere bedes 3F oplyse hvor mange af museets medarbejdere 3F repræsenterer.”

Ved mail af 30. januar 2014 svarede Tina Høegh Nielsen:

”Der er noget der tyder på, at du ikke modtager alle mine mails. Har du mon sat mig på din spam liste??

Længere nede i denne mail-tråd kan du se at vi den 21. november 2013 skriver til dig, hvad vi gerne vil tale med dig om.

Du kan jo vende tilbage når du har set på det.”

Ved mail af 3. februar 2014 anmodede Tina Høegh Nielsen om Poul-Erik Mortensens bekræftelse af at have modtaget hendes mail.

Den 8. april 2014 sendte Tina Høegh Nielsen følgende mail til Anne-Louise Sommer og Poul-Erik Mortensen:

”Som aftalt med Poul-Erik Mortensen, sender vi her nærmere om de punkter, som vi ønsker at drøfte med Museet.

- Oprettelse af overenskomst for opsyn, værksted og rengøring, der beskriver/uddyber de forhold der er relevante for jer.

Kravet om oprettelse af overenskomst fremsendes tillige med anbefalet post (vedhæftet)

Derudover ønsker vi en drøftelse af følgende emner. Emnerne skal løses nu, men vil også indgå som en del af de kommende forhandlinger om overenskomst.

- muligheden for overgang til månedsløn og fast antal timer,
- vagtplanering,
- ændringer i vagtplanering,
- rådighedskrav, betaling for rådighed
- beregning/afregning af 3/37
- honorering for rådighedsvagt, herunder særarrangementer og telefonvagt
- muligheder for seniorordning
- pension, er alle der opfylder betingelserne for pension omfattet af ordningen?
- er alle der ikke er omfattet af pension, optaget i Gruppelivsordningen?
- personlige stillings- og ansvarsbeskrivelser

På baggrund af ovenstående, anmodes om afholdelse af forhandlinger snarest. Dette aftales lettest pr. mail Tina.H@3F.dk”

Vedhæftet denne mail var brev af samme dato indeholdende 1. konfliktvarsel. Brevet, som tillige blev sendt anbefalet, har følgende ordlyd:

”Krav om oprettelse af overenskomst

3F København, der er en afdeling af Fagligt Fælles Forbund, har kunnet konstatere, at der ikke er overenskomst om arbejds- og lønvilkår for arbejde der hører under 3F's organisationsområde.

Vi ønsker derfor at indlede forhandlinger om indgåelse af en overenskomst.

Forhandlingerne aftales ved at kontakte 3F København, Peter Ipsens Alle 27, 2400 København NV. Mail kobenhavn@3f.dk

Vi forventer at høre fra Dem snarest muligt, og vi skal gøre opmærksom på, at denne henvendelse samtidigt kan betragtes som 1. strejke- og blokadevarsel, og at vi agter at følge proceduren nævnt i Hovedaftalen mellem DA og LO, § 2 stk. 3 vedrørende strejkevarsel.”

Parterne korresponderede i perioden fra den 23. maj 2014 til den 26. august 2014 om konfliktvarslets lovlighed og om Designmuseum Danmarks status som enten selvejende eller statslig institution. Det blev bekræftet, at museet er en selvejende institution.

Parterne korresponderede endvidere i perioden fra den 22. september 2014 til den 23. oktober 2014 om afholdelse af et møde, hvori VSL (Serviceforbundet) også skulle deltage. Et møde blev aftalt til den 13. november 2014.

Den 6. november 2014 meldte Designmuseum Danmark sig ind i DI Overenskomst I, og ved mail af 10. november 2014 orienterede Lars Bruhn, DI, Tina Høegh Nielsen herom og anførte i den forbindelse, at museet med virkning fra indmeldelsen var omfattet af Organisationsaftale for Oplevelsesindustrien mellem DI Overenskomst I og CO-Industri. Lars Bruhn aflyste på den baggrund mødet den 13. november 2014.

Ved mail af samme dato skrev John Bondebjerg, Fagligt Fælles Forbund Transportgruppen, til Lars Bruhn, at det måtte bero på en misforståelse, at Designmuseum Danmark var blevet meldt ind i DI Overenskomst I, idet organisationen som følge af konfliktvarslet til Designmuseum Danmark var omfattet af støtteforbuddet efter Hovedaftalens § 2, stk. 6. Hertil svarede Lars Bruhn ved mail af samme dato:

”Virksomheden har gjort opmærksom på forhandlingerne med 3F, herunder jeres brev af 8. april 2014, hvor det oplyses, at brevet kan betragtes som et strejkevarsel.

Vi er med på, at der er varslet strejke, og vi vil ikke optage virksomheder, som er ramt af støtteforbuddet i Hovedaftalen. Men strejken er ikke bebudet ”efter forgæves forhandling”, jf. hovedaftalen:

”Som udenforstående betragtes ikke den organisation eller virksomhed, der indmelder sig i en af hovedorganisationerne eller i en under disse organiseret forening, idet det dog er en forudsætning, at der ikke inden indmeldelsen er etableret arbejdsstandsning, eller at sådan ikke efter forgæves forhandling er klart bebudet.”

Jeres strejkevarsel er en invitation til forhandling, som siden er fortsat, og varslet hindrer derfor ikke en indmeldelse i en organisation under DA. Min kollega, adv. Torben Vistisen, har skrevet vedhæftede artikel om støtteforbuddet [Juristen 2014 side 94], og vi uddyber gerne sagen, hvis der er brug for det. Vi ser frem til et organisationsvenligt samarbejde med fagforeninger under LO.”

Til dette svarede John Bondebjerg, at Fagligt Fælles Forbund ville drøfte sagen internt og vende tilbage.

Den 19. marts 2015 sendte 3F København 2. konfliktvarsel til Designmuseum Danmark. Varslet blev sendt til Dansk Arbejdsgiverforening den 9. april 2015. Indklagede har oplyst, at varslet af 19. marts 2015 er trukket tilbage, og at varslet af 9. april 2015 er det gældende.

Klageskrift blev indgivet den 20. april 2015.

Forklaringer

Anne Louise Sommer har forklaret, at hun er direktør for Designmuseum Danmark og har været det i 5 år. Designmuseum Danmark har 70-80 ansatte og er en selvejende institution, men da museet altid har fået et betydeligt statstilskud, har museet betragtet sig som en statslig organisation.

Sagen startede med en henvendelse fra 3F København den 25. oktober 2013, hvor 3F anmodede om et møde. Designmuseum Danmark havde fulgt overenskomsterne på det statslige område og var derfor af den overbevisning, at museet var tilstrækkeligt overenskomstdækket. Museet var dog indstillet på et møde, hvis man kunne få oplyst, hvad det skulle dreje sig om.

Det var først med mailen af 8. april 2014, at museet fik en fyldestgørende dagsorden og redegørelse for, hvad et møde skulle angå. Det undrede hende på den baggrund, at der ved samme lejlighed blev varslet konflikt.

Efter mailen af 8. april 2014 tog museet kontakt til Serviceforbundet. Der blev holdt et møde med dette forbund den 19. juni 2014, hvorefter museet modtog udkast til tiltrædelsesoverenskomst. Der blev dog ikke indgået tiltrædelsesoverenskomst med Serviceforbundet.

Først i efteråret 2014 blev det klart for museet, at man ikke var omfattet af nogen overenskomst. Herefter var der behov for dialog om overenskomstdækning med 3F og Serviceforbundet.

På et tidspunkt i efteråret 2014 rettede museet henvendelse til DI Overenskomst I om optagelse som medlem. Den 6. november 2014 blev museet optaget som medlem og blev omfattet af oplevelsesoverenskomsten.

Hun havde ikke indtryk af, at forhandlingerne med 3F var af hastende karakter.

Poul-Erik Mortensen har forklaret, at han er regnskabschef, og at han har været ansat hos Designmuseum Danmark siden 2003. Han har ansvar for økonomi, herunder personale og lønninger.

Designmuseum Danmark er et lille museum og dets forhold til 3F har altid – som med andre faglige organisationer – været åbent og imødekommende. Museet har bl.a. gjort brug af 3F i forbindelse med opmåling af rengøringsopgaven.

Designmuseum Danmark aflønnede de ansatte efter gældende overenskomster på det statslige område og fulgte i det hele disse overenskomster og retningslinjer. Det var den klare opfattelse på museet, at man herved levede op til alle overenskomstmæssige krav, der kunne stilles.

I efteråret 2013 blev han kontaktet af 3F, der ønskede et møde. Hans syntes, at han savnede et grundlag for mødet. Han kan ikke huske, om der havde været en forudgående dialog med 3F før mailen af 25. oktober 2013. Der har ham bekendt ikke været tvister med hensyn til konkrete medarbejdere.

Han opfattede Tina Høeg Nielsens første henvendelse som meget generel og uden nærmere angivelse af, hvad man ønskede drøftet. Det er baggrunden for hans mail af 7. november 2013. Hvis de skulle mødes, skulle det være om noget konkret, der kunne skabes et aftalegrundlag ud fra. Han udbad sig derfor en dagsorden. Det, der kom fra Tina Høegh Nielsen den 21. november 2013, var ikke godt nok. Der manglede en konkretisering. Dette er baggrunden for hans mail af 28. januar 2014.

Han ved ikke, hvad årsagen var til, at der ikke var dialog fra den 21. november 2013 til den 23. januar 2014. Overordnet har Designmuseum Danmark hele tiden haft vilje til at forhandle med 3F.

Først ved Tina Høegh Nielsens mail af 8. april 2014 kom det efterspurgte grundlag for en mødeafholdelse. Han er helt uforstående overfor, at 3F samtidig varslede konflikt, da man nu skulle i gang med et forhandlingsforløb. Det var hans indtryk, at forhandlingerne med 3F ikke var af hastende karakter.

Lars Bruhn har forklaret, at han er ansat i DI og har været det siden 1998. Han blev involveret i sagen, fordi Designmuseum Danmark ønskede at blive omfattet af oplevelsesoverenskomsten, som han havde forhandlet. Han fandt det oplagt for museet at blive omfattet af denne overenskomst. Han modtog fra museet kopi af den korrespondance, der havde været mellem museet og 3F fra den 25. oktober 2013, herunder konfliktvarslet af 8. april 2014, samt andet materiale. Han er bekendt med støtteforbuddet i Hovedaftalens § 2, stk. 6, og drøftede situationen med en kollega, Torben Vistisen, som er forfatter til en artikel om støtteforbuddet. Der var enighed mellem ham og Torben Vistisen om, at brevet af 8. april 2014 ikke bevirkede, at støtteforbuddet trådte i kraft. Der var alene tale om et ønske om at indlede forhandlinger. Der havde således ikke den 8. april 2014 været ført forgæves forhandlinger. Det samme var tilfældet den 6. november 2014, da museet blev optaget som medlem af DI Overenskomst I og omfattet af oplevelsesoverenskomsten. På det tidspunkt var der aftalt forhandlingsmøde den 13. november 2014.

Tina Høegh Nielsen har forklaret, at hun er faglig sekretær i 3F København og har været det i 15 år.

Hun havde før efteråret 2013 været i dialog med museet om feriepenge til en medarbejder. Poul-Erik Mortensen havde ved den lejlighed givet udtryk for, at museet fulgte gældende statslige overenskomster, hvis det kunne forenes med hensynet til museets drift. Hun fandt, at dette ikke var godt nok, og hun modtog endvidere henvendelser fra 3F-medlemmer ansat på museet. Det er baggrunden for den mailkorrespondance, der blev indledt den 25. oktober 2013. Der var behov for en overenskomst, der passede til museet med dets forskellige personalegrupper og de regelsæt, museet var underlagt. Museet er ikke en industrivirksomhed, og industriens overenskomster passede derfor ikke godt på museet.

Hun sendte den 25. oktober 2013 anmodning om et møde i den samme venlige tone, som den tidligere dialog var ført i. Hun ville præsentere sig selv som en forhandlingspartner, der ville samarbejde. Hun fik ikke noget svar, hvilket hun syntes var underligt. Hun ringede den 4. eller 5. november for at rykke museet, men det lykkedes ikke at komme til at tale med Poul-Erik Mortensen, som heller ikke ringede tilbage.

Hendes mail af 6. november 2013 er udtryk for, at hun var ved at blive utålmodig. Efter at have modtaget Poul-Erik Mortensens mail af 7. november 2013, præciserede hun i sin mail af 21. november 2013, hvad det ønskede møde skulle dreje sig om, selv om hun egentlig havde angivet det i mailen af 25. oktober 2013. Der forløb herefter 2 måneder uden nogen som helst reaktion fra museet. Hun forsøgte i perioden ca. en gang om ugen uden held at komme i telefonisk kontakt med Poul-Erik Mortensen.

Hun havde løbende kontakt til forbundet (Fagligt Fælles Forbund). De drøftede, hvad hun skal gøre. De drøftede herunder at sende et strejke- og blokadevarsel som følge af museets passivitet.

For at komme videre med sagen foreslog hun en konkret mødedato i sin mail af 23. januar 2013 til museet. Hun ønskede ikke på dette tidspunkt at sige direkte, at situationen havde udviklet sig til, at forhandlinger var forgæves. Det ville ikke sige Poul-Erik Mortensen noget.

Da Poul-Erik Mortensen i sin mail af 28. januar 2014 igen bad om en dagsorden, begyndte hun at blive træt af det hele. Hun havde jo allerede besvaret hans tidligere helt tilsvarende anmodning herom. Dette er baggrunden for hendes mail af 30. januar 2014.

Efter hendes mail af 30. januar 2014 var der på ny tavshed fra museet. Hun var meget frustreret over, at hun ikke hørte fra museet. Heller ikke hendes rykker af 3. februar 2014 førte til svar fra museet. Det var endvidere fortsat ikke muligt for hende at få kontakt til Poul-Erik Mortensen pr. telefon.

Efter drøftelse med forbundet endte det med, at hun så sig nødsaget til at afgive konfliktvarsel den 8. april 2014. Det er ikke ofte, at 3F tager et sådant skridt.

Hun satte også Anne Louise Sommer på mailen om konfliktvarslet, fordi Anne Louise Sommer som leder er mere juridisk ansvarlig end Poul-Erik Mortensen.

Efter konfliktvarslet begyndte der at ske noget. Der blev afholdt et møde på museet den 22. maj 2014, hvor man påbegyndte en drøftelse af de emner, der var omtalt i hendes mail af 8. april 2014. Mødet foregik i en meget konstruktiv og god tone. De gik i gang fra en ende af og nåede et par af punkterne. De talte også om overenskomstkravet. Poul-Erik Mortensen sagde,

at Designmuseum Danmark var en statslig virksomhed, hvilket gav hende anledning til at kontakte Kulturstyrelsen. Det tog to telefonopkald til styrelsen at få afklaret, at museet er en selvejende institution.

Museet afgav den 23. maj 2014 en protest mod konfliktvarslet, og herefter var det igen svært at få et møde i stand med henblik på fortsatte drøftelser. Der opstod i det efterfølgende forløb en kontrovers som følge af, at hun erfarede, at også Serviceforbundet var inde i billedet i forhold til museet. Serviceforbundet ville i modsætning til 3F ikke kunne dække alle faggrupper på museet ind. Hun tog derfor kontakt til Serviceforbundet, og det endte med, at det blev aftalt, at der skulle foretages en besigtigelse på museet med deltagelse af både Serviceforbundet og 3F. Det var vanskeligt at få et tidspunkt fastsat, og da det endelig blev fastsat til den 13. november 2014, blev besigtigelsen aflyst af DI med henvisning til, at museet nu var blevet indmeldt i DI.

Conny Lorentsen har forklaret, at hun er faglig sekretær i Serviceforbundet (VSL), hvor hun har med det offentlige område at gøre.

Hendes relation til Designmuseum Danmark var, at Serviceforbundet havde haft et medlem ansat dér for lang tid siden, hvor de havde haft en dialog. De havde overenskomstforhandlinger med Designmuseum Danmark i 2014. Hun fik henvendelser fra ansatte, der gerne vil have en overenskomst.

Hun blev kontaktet af Poul-Erik Mortensen, der ønskede et møde, og de fik aftalt et møde inden for 14 dage. Forhandlingerne var konstruktive, og der blev udarbejdet udkast til en tiltrædelsesoverenskomst, men de fik ikke en tiltrædelsesoverenskomst i stand, da Designmuseum Danmark meddelte, at museets bestyrelse skulle godkende den.

I mellemtiden blev Serviceforbundet kontaktet af 3F, og de aftalte, at de i fællesskab skulle besøge Designmuseum Danmark. Der blev aftalt en besigtigelse, men den blev aflyst, fordi museet meldte sig ind i DI.

Tina Høegh Nielsen gav udtryk for, at hun var meget frustreret over samarbejdet med Designmuseum Danmark og fandt det i særdeleshed frustrerende, at Serviceforbundet havde haft let ved at komme i dialog med museet, mens det havde været meget vanskeligt for 3F.

John Bondebjerg har forklaret, at han er forhandlingssekretær i 3F's Transportgruppe.

Han og Tina Høegh Nielsen havde i 2013 og 2014 drøftelser om Designmuseum Danmark. Tina Høegh Nielsen var meget frustreret over, at det ikke kunne lade sig gøre at få kontakt med museet. Konfliktvarsel er et redskab, der kan bruges for at få gang i forhandlingerne.

Procedure

Parterne procederede i overensstemmelse med det i processkrifterne anførte;

Klager har anført, at der i perioden fra 25. oktober 2013 til 6. november 2014 løbende blev ført drøftelser og afholdt møder mellem parterne med henblik på eventuel indgåelse af en tiltrædelsesoverenskomst.

Som følge af, at Designmuseum Danmark havde indmeldt sig i DI Overenskomst I med virkning fra 6. november 2014, var 3F København uberettiget til at fremsende andet konfliktvarsel til Dansk Arbejdsgiverforening den 9. april 2015.

På tidspunktet for Designmuseum Danmarks indmeldelse i DI Overenskomst I var der ikke etableret arbejdsstandsning af 3F København over for museet, og drøftelserne mellem parterne kan ikke betragtes som afsluttet efter forgæves forhandlinger hverken på dette tidspunkt eller den 8. april 2014, da første konfliktvarsel blev sendt. 3F København gav tværtimod i forbindelse med afsendelsen af første konfliktvarsel udtryk for, at forhandlingerne nu skulle til at begynde, og det var først den 8. april 2014, at museet modtog fyldestgørende besked om, hvad et forhandlingsmøde skulle dreje sig om. Museet har endvidere ikke forud for den 8. april 2014 udvist en sådan passivitet over for 3F København, at det må sidestilles med forgæves forhandlinger.

Designmuseum Danmark kunne derfor optages i DI Overenskomst I på almindelige vilkår som sket den 6. november 2015, hvorved museet blev omfattet af oplevelsesoverenskomsten, uden at det var i strid med støtteforbuddet i Hovedaftalens § 2, stk. 6.

Hvis Arbejdsretten finder, at klager har overtrådt støtteforbuddet i Hovedaftalens § 2, stk. 6, bør der ikke fastsættes bod, da sagen angår et principielt fortolkningsspørgsmål.

Indklagede har anført, at 3F København i 4½ måned forud for den 8. april 2014 forgæves forsøgte at etablere kontakt til Designmuseum Danmark for at forhandle om indgåelse af en overenskomst. Der var som følge heraf den 8. april 2014 etableret en situation, som må sidestilles med forgæves forhandlinger, jf. Hovedaftalens § 2, stk. 6, og afgivelsen af første konfliktvarsel den dag bevirkede derfor, at støtteforbuddet trådte i kraft. Det indebærer en overtrædelse af støtteforbuddet, at DI Overenskomst I med fuldt kendskab til forløbet op til den 8. april 2014 optog museet som medlem den 6. november 2014, hvorved museet blev omfattet af oplevelsesoverenskomsten. Af det anførte følger endvidere, at det var berettiget at afgive andet konfliktvarsel den 9. april 2015.

DI Overenskomst I's overtrædelse af støtteforbuddet indebærer en alvorlig overtrædelse af Hovedaftalen og må føre til, at der fastsættes en bod på ikke under 100.000 kr.

Rettens begrundelse og afgørelse

Den 8. april 2014 afgav 3F København første konfliktvarsel (strejke- og blokadevarsel) over for den selvejende institution Designmuseum Danmark med henblik på, at der blev indledt forhandlinger om indgåelse af en overenskomst.

Sagen angår, om der herved blev etableret støtteforbud efter Hovedaftalens § 2, stk. 6, hvilket forudsætter, at der forinden havde været ”forgæves forhandling”.

Det fremgår af forarbejderne til Hovedaftalens § 2, stk. 6, at nægtelse af forhandling eller manglende svar fra arbejdsgiveren på begæring om forhandling må betragtes som sidestillet med forgæves forhandlinger.

I den foreliggende sag blev forløbet om overenskomstindgåelse indledt med mail af 25. oktober 2013 fra 3F København til Designmuseum Danmark, hvor 3F anmodede om et møde. Museet meddelte ved mail af 7. november 2013 3F København bl.a., at man gerne ville

deltage i et møde, og man bad om inden et møde at få tilsendt ”dagsorden/punkter som 3F ønsker at drøfte, herunder baggrunden for at 3F ønsker en drøftelse”. 3F København besvarede mailen ved mail af 21. november 2013. Det fremgår af denne mail, at 3F ønskede et bedre aftalegrundlag, og 3F anførte endvidere, at det også er ”nødvendigt at vi har en fælles opfattelse af hvad der er gældende af regler/aftaler mellem jer og de ansatte”. Mailen indeholdt derudover en angivelse af baggrunden for ønsket om et bedre aftalegrundlag og af, hvordan aftalegrundlaget eventuelt kunne etableres. Der forløb herefter ca. 2 måneder uden svar fra museet, indtil museet – efter at 3F København den 23. januar 2014 havde foreslået en konkret mødedato i mail af 28. januar 2014 – gentog anmodningen om at få tilsendt ”dagsorden/punkter som 3F ønsker at drøfte, herunder baggrunden for at 3F ønsker en drøftelse”. Museets mail indeholdt ingen henvisning eller kommentarer til 3F Københavns mail af 21. november 2013 og dermed ingen angivelse af, hvad man ønskede yderligere i forhold til det, der var redegjort for i mailen af 21. november 2013. Efter at 3F København i mail af 30. januar 2014 til museet havde besvaret museets mail af 28. januar 2014 med henvisning til mailen af 21. november 2013, forholdt museet sig helt passiv over for 3F København i mere end 2 måneder trods rykker ved mail af 3. februar 2014 og telefoniske rykkere.

Arbejdsretten finder på baggrund af det anførte, at der den 8. april 2014 var etableret en situation, som må sidestilles med forgæves forhandlinger, og at det konfliktvarsel, der blev sendt denne dag, derfor bevirkede, at støtteforbuddet efter Hovedaftalens § 2, stk. 6, trådte i kraft. Det kan ikke føre til et andet resultat, at 3F København samtidig – den 8. april 2014 – uddybede, hvad man ønskede drøftet med museet.

Det forhold, at 3F København og Designmuseum Danmark derefter forhandlede i overensstemmelse med det anførte i 3F Københavns brev af 8. april 2014 med første konfliktvarsel, kan ikke føre til, at varslet og dermed støtteforbuddet bortfaldt eller blev suspenderet, idet formålet med konfliktvarslet var at få indgået en overenskomst ved at lægge pres på museet under de fortsatte forhandlinger, jf. herved Arbejdsrettens dom af 15. januar 1987 i sag 10.944, AT 1987 s. 51.

Herefter frifindes indklagede for klagers påstand om, at 3F Københavns andet konfliktvarsel af 9. april 2014 er ulovligt og skal trækkes tilbage.

DI Overenskomst I optog i november 2014 museet som medlem af organisationen, hvorved museet blev omfattet af Organisationsaftale for Oplevelsesindustrien mellem DI Overenskomst I og CO-Industri, og det lægges efter bevisførelsen til grund, at det skete med organisationens fulde kendskab til det beskrevne forløb i tiden fra den 25. oktober 2013 til den 8. april 2014.

Arbejdsretten finder, at DI Overenskomst I herved har overtrådt støtteforbuddet i Hovedaftalens § 2, stk. 6, og har pådraget sig bodsansvar. Overtrædelse af Hovedaftalens støtteforbud må anses for en alvorlig overenskomstkrænkelse, og da det ikke kan udelukkes, at bruddet kan have påført 3F København eller afdelingens medlemmer tab, fastsættes boden i overensstemmelse med indklagedes påstand til 100.000 kr.

Sagens omkostninger, 2.000 kr., skal betales af klager.

THI KENDES FOR RET

3F København frifindes.

DI Overenskomst I skal til Fagligt Fælles Forbund betale en bod på 100.000 kr.

I sagsomkostninger for Arbejdsretten skal Dansk Arbejdsgiverforening betale 2.000 kr.

De idømte beløb skal betales inden 14 dage efter denne doms afsigelse og forrentes efter rentelovens bestemmelser.

Thomas Rørdam